

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ulrich: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Foranlediget af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), skal jeg tillade mig at udtale, at det uden al Tvivl vil blive nødvendigt for Lovgivningsmagten at beskæftige sig med de Forhold, der kommer til at gøre sig gældende angaaende Prisen paa de forskellige nødvendige Livsfornødenheder. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at Regeringen har sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Jeg kan kun sige, at vi fra vor Side er villige til at optage en Forhandling herom i en saadan Udstrækning, som man maa anse for at være nødvendig. Men jeg vil benytte Lejligheden til at advare Regeringen mod, at den ved administrative Foranstaltninger paa en Maade gaar i Spidsen for Livsfornødenhedernes Fordyrelse, thi det har den gjort ved forskellige Lejligheder. Naar man saaledes i Øjeblikket betaler en saa overordentlig høj Pris for et saa vigtigt Næringsmiddel som Byggryn, skyldes det en ministeriel Foranstaltning gennem Ernæringsraadet, hvorved det amerikanske Byg er kommet op i en saa kolossal Pris for Møllerne, som det i Øjeblikket er. De maa, som bekendt, give 42 Kr. for det Byg, som danske Importører har importeret for 30 Kr. og overladt Ernæringsraadet til 32 Kr. Byggrynene kommer derved til at koste betydelig mere end ellers nødvendigt. Og det samme Forhold kunde jeg fremdrage paa flere andre Punkter. Jeg vil derfor advare Regeringen mod at gaa i Spidsen for Livsfornødenhedernes Fordyrelse. Thi gør den det, er det indlysende, at andre Mennesker vil føle sig foranledigede til at bruge samme Fremgangsmaade.

Indenrigsministeren (Rode): De forskellige Ordførere har tiltraadt Lovforslaget, og der er derfor kun Anledning for mig til at beskæftige mig med nogle Spørgsmaal og nogle almindelige Betragtninger, der er fremsatte.

Det ærede Medlem fra Sønderving (Hedegaard) gjorde to direkte Spørgsmaal angaaende Loven. Det ene omhandlede Prisen paa Smør i den kommende Tid, og det ærede Medlem udtalte herom, at naar der stod, at Maksimalprisen skulde fastsættes paa Grundlag af 5 Kr. 50 Øre

pr. kg ved Salg fra Mejeri til Eksportør, Grossist eller anden Mellemandler, kunde dette vel ikke forstaas saaledes, at Eksportør, Grossist eller anden Mellemandler derefter kunde sætte Prisen, som de vilde. Det ærede Medlem har i saa Henseende ganske Ret. Derfor bruges ogsaa Udtrykket „paa Grundlag af“. Man har ved Udarbejdelsen af Forslaget ment, at det ikke i denne Lov var nødvendigt at optage alle de forskellige Priser paa Smør, som maatte blive at fastsætte. Naar Producentprisen er fastsat, vil der derefter være at tillægge de nødvendige Avancer for Mellemlidene, saaledes at ogsaa disse fastsættes som Maksimalpriser, og en Maksimalpris for Forbrugerne fremkommer. Hjemmelen til at udstede disse høves i Loven af 11. April 1919, ogsaa for Tiden efter 1. September. Naar det ærede Medlem med Hensyn til Bestemmelsen om, at §§ 1, 2 og 4 ophæves, spørger, om jeg forstaar Forholdet saaledes, at Staten vedbliver at garantere Producenterne 5 Kr. 50 Øre pr. kg Smør, skal jeg herom sige, at jeg opfatter Loven af 1. November 1918 som gældende, bortset fra, at §§ 1, 2 og 4 ophæves. Det, der er garanteret i § 4, er det Smør, der sælges til Hjemmeforbrug. Det staar udtrykkelig i Lovens § 2 og § 4, at der garanteres Producenterne som Helhed en Pris af 5 Kr. 50 Øre pr. kg for det under § 2 omhandlede Smør, og det er det Smør, der afgives til Hjemmeforbrug. Den Garanti, der saaledes er givet Producenterne, bliver opretholdt, idet Lovens §§ 7 og 8, som omhandler Opgørelsen med Smørekseksportudvalget, vedbliver at bestaa.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) fremsatte vedrørende Prisforholdene en Række Betragtninger, som jeg ikke behøver at knytte mange Bemærkninger til, da de i det store og hele falder sammen med, hvad jeg ofte fra denne Talerstol har haft Lejlighed til at gøre gældende. Naar det ærede Medlem vedrørende Margarine gjorde et specielt Spørgsmaal, maa jeg til det ærede Medlem udtale, at der for mig ikke endnu foreligger noget som helst, hvorpaa jeg kan bygge en Formodning om, at Margarineprisen er stigende; og saa længe det er gørligt at holde Margarineprisen paa det nuværende Stadium uden Statstilskud, maa jo alle foretrække en saadan Fremgangsmaade. Jeg tror heller ikke, at det paa nærværende Tidspunkt vil være hensigtsmæssigt overfor Forhandlinger, hvis saadanne føres, at stille et Statstilskud i Udsigt; men jeg er